

Men det, vi skal diskutere, er det A- og B-hold, som ministeren skaber med det her forslag, uanset hvor meget ministeren ellers prøver at tale udenom. For det er sådan, at man etablerer en 10. klasse, som rettes mod erhvervsskolerne, sådan at de elever, som ikke ønsker en erhvervsmæssig uddannelse, ikke vælger 10. klasse, men vil blive pacet igennem et uddannelsessystem, uanset om de rent faktisk er modne til det, men godt kunne have haft behov for det ekstra år i 10. klasse.

Og omvendt, de elever, som måske kommer fra en ikkeakademisk baggrund, og som ikke har smagt, hvad det vil sige at gå i gymnasiet, fordi deres forældre ikke har en formodning om det, får ikke muligheden for at prøve det, fordi der kun bliver lagt op til, at man skal have en erhvervsmæssig brobygning i 10. klasse.

Det er lige præcis denne her problematik, som jeg berører. Det vil cementere et A- og et B-hold i det danske uddannelsessystem, og det belysner mig utrolig meget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo altså kun en fjerdedel af tiden i ungdomsklassen, som skal gå med brobygning til erhvervsuddannelserne. 65 pct. af undervisningstiden skal gå med tunge, boglige fag: dansk, engelsk, matematik, fysik, kemi.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor fru Majbrit Berlau ikke kan se, at der derved er en balance, fordi de 65 pct. af undervisningstiden jo lige så godt kan siges at være rettet mod gymnasiet og mod dem, der vil gå den boglige vej.

Kl. 15.25

Og så vil jeg i øvrigt godt til sidst anholde en retorik, som nødig skulle brede sig og blive resultatet af denne her debat. Hvis der er noget, vi skal væk fra, så er det at betegne elever, der går på erhvervsuddannelser, som B-hold. Det vil jeg meget gerne have mig frabedt. Det er det værste, man kan gøre, både for erhvervsuddannelserne og for de unge og for erhvervslivet, som meget gerne vil have, at der også er nogle bogligt stærke elever, der går på erhvervsuddannelserne.

Majbrit Berlau (EL):

Og lige præcis derfor er det så branduheldigt, at ministeren lægger op til, at 10. klasse er sådan et slags år, man skal have, hvis man skal på erhvervsuddannelsen, og hvis man ikke kan finde ud af, hvad man ellers skal, så kan man gå i 10. klasse og få brobygning til erhvervsuddannelserne. Erhvervsuddannelserne er nogle uddan-

nelser på et højt niveau, hvor der rent faktisk også kræves et højt bogligt niveau at gå der. Og derfor er det meget uheldigt, hvad ministeren lægger op til i lige præcis det her forslag.

Jeg vil godt igen anholde, at når det er sådan, at vi skal bruge uddannelsessystemet til at bryde den negative sociale arv i Danmark, for det skulle vi vist alle sammen være enige om at det skal bruges til, så er det da branduheldigt, at den brobygning, der laves i 10. klasse fra ministerens side, kun går til erhvervsuddannelserne og ikke til de gymnasiale uddannelser, for det sætter de unge, der ikke nødvendigvis har fået en akademisk baggrund ind med modermælken, ude af stand til ud fra egne erfaringer at kunne træffe et kvalificeret valg om, hvad det er for en uddannelsesvej, de gerne vil gå.

Det er lige præcis det, der er problemet, og det er derfor, at ministerens forslag skaber et A- og et B-hold. Det har ikke noget at gøre med, om det er en erhvervsuddannelse eller en gymnasial uddannelse, eleverne tager, men spørgsmålet om, at man ikke giver dem mulighed for det kvalificerede valg. Man ensretter deres valg i 10. klasse.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Når den røde lampe lyser, er det, fordi taletiden er overskredet, fru Majbrit Berlau. Så er det ministeren, værsgo.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis en meget praktisk orienteret ung pige eller dreng, som absolut ikke vil i gymnasiet, vælger ungdomsklassen, så vil vedkommende i 65 pct. af undervisningstiden blive tvangsindlagt til tunge, boglige fag, hvorimod en, som ved, at han eller hun sandsynligvis vil i gymnasiet eller i hvert fald har boglige interesser, kun vil blive tvangsindlagt en fjerdedel af tiden til brobygning til erhvervsuddannelserne.

Så ærlig talt: Er det så meget værre at være en forholdsvis bogligt stærk elev, som bliver orienteret om nogle uddannelser, som måske var noget for vedkommende, for hvad med htx, og hvad med at gå videre fra en elektrikeruddannelse til at blive ingeniør osv.? Det kunne jo også tænkes. Er det så meget værre, at sådan en elev skal en fjerdedel af tiden på en erhvervsskole, end at en bogligt svag elev i 65 pct. af undervisningstiden skal sigte på gymnasiefag, hvis vi nu kalder dem det? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan fru Majbrit Berlau kan stille det her op på den måde, hun gør.